

Mustafa Çelik-YENİ AKİT

Dünya yük, Allah

büyük

30 Haziran 2021

Yürekleri sarmış dünya ahı. Hasta beklese de sabahı, şeytan beklemiyor günahı. Dünya yolumuzu biçti, dünyalık ruhumuzu içti. Dünyaya geldik gidiyoruz, kalan yok. Toprağa düşünce de dalıp çıkan yok!... Kendini o kadar da çok önemli zannetme, nicesi öyle vardı ki bugün hatırlayanı yok. Sanma ki sen gidince kıyamet kopacak. Senin için nasıl bensiz olunuyorsa, gün gelecek benim için de sensiz/de olacak. Allah yanımızdan uzaklaşanların yerini dolduracak. Din yerine dünya diyenlere dünya dar. Tükenmez çareler; iman varsa, imkân da var!

Böbürlenme insanoğlu, ha sen, ha bir yaprak. Gelişin bir damla su, gidişin bir avuç toprak.. İki parmağının ucunu gözüne koy. Bir şey görebiliyor musun dünyadan? Uyan artık gaflet denilen rüyadan!

Dünya çileli iki kapılı bir handır. Sabır et her çile kendi başına bir imtihandır. Dünya hırsı büyüdü, ahlak çürüdü. Bir ölünün

mezar taşında “Dünya güzel bir sofraydı. Peşin peşin yedik, şimdi bize hesabı kaldı!” yazıyordu.

Haddini aşana “ölüm” ikaz olarak güzel misal. Ölüm hem pek acı, hem dosta visal. Ehl-i iman için asıl olan Allah’a kulluk, bunun gerisi masal!

Kabrin habercisidir kundaktaki çocuğun konulduğu beşik. Günahlar zehirli ok; sinemiz delik deşik. Allah’ın kapısına sığındık yok başka kapı; var mı ki başka bir eşik?

Dünya, alınan veya verilen bir nefes. Ehl-i iman için ölüm unutulmaz ders. Ölümden ders almayana hayat baştan sona heves. Şu üç beş günlük dünyada faniyiz, üç aşağı beş yukarı ganiyiz. “Fani dünyada insanın hali; gölgede bekler, yolcu misali.” Vuslata ermek, asıl visali.

Helal-haram ayrımı yapmayan helak çukurlarında gezer. İnsan dünyada buğdaya benzer. Dünya değirmen durmadan ezer. Firasetli o ki, tehlike gelmeden önce sezer.

Dünya hayatı bir uykudur; rüya gibi geçer, geri kalan ömür ise bir rüzgâr gibi uçar gider. **Dünya bir okul, bir üniversite, bir mektep. Allah’ın dinini dünyaya feda edenden efdaldır bir uyuz merkep!**

Dünyevileşmeyi esas yapmışlar konularımıza, konumlarımıza. Bütün dünyayı yüklemişler omuzlarımıza. İnsanların kimi gül dalında gonca, kimi de dağ yolunda yonca. Geçen günler geri gelmez hayat sararıp solunca!

“Dünya yük, Allah büyük” diyorsan önüne gelen helal lokma ile iktifa edip kemali afiyetle yutarsın. Haram ne kadar cazibeli ve ne kadar parlak olursa olsun, karşısında ömür boyu oruç tutarsın!

Haramlar karşısında deme gün bu gün, dem bu dem. Haram seli karşısında kayalaşıp Allah’a kul olmak ve kul kalmaktır en büyük erdem!

Allah’tan gelmeyen ve Allah’tan gelmiş olan şeriata uygunluk arz etmeyen her kanun, her yasa hayata yüküdür. Şafakla güneşin doğması yakın, elbet bize beşikten mezara kadar hayat kanunlarını gönderen Allah en büyüktür!

Dünya ebedi değil, ömür bitiyor yavaş yavaş. Kişide Allah inancı sahih[doğru,gerçek] değilse hayatı teslim alır bin bir telaş. Hz. Ebubekir (r.a) bir gün ceviz için kavga eden çocukların arasına girer. Durun, ben cevizi ikinize de pay edeyim der. Cevizi kırar, içi boş çıkar. Hz Ebubekir (r.a) çocuklara döner; - Biliyor musunuz, der. Uğruna dövuştüğünüz dünya, bu işte..!

Bir dünya ki mazluma koklatmaz, zalimi ağlatmaz. Sanma ki hep böyle devam eder, bir gün devran değişir döner durur hayat çarkı. Hesap gününe iman edenlerin ortaya çıkar farkı. Hesap gününe inanan mü’min dünyevileşmeye karşı direnir de şükür ederse bahtına, dünya engel olmaya çalışsa da oturur gönül tahtına!

Müslümanlar Allah yolunda Allah için cihadı terk edip korkakça davranırlar ve **mal biriktirme tutkusuna** kapılırlar, sonra da konforizmin etki alanına girecek olurlarsa, dünya yükünün altında ezilirler. Hz. Sevban'ın bildirdiğine göre Resulullah (asm) şöyle buyurdu: **“Yemek yiyenlerin yemek kabının başına üşüşükleri gibi, insanların size karşı birleşip başınıza üşüşmeleri yakındır.”** Biri *“O gün biz sayıca az olduğumuz için mi (bu duruma düşeriz)?”* diye sorunca, **“Hayır, bilakis o gün sayıca oldukça fazlasınız. Fakat selin kenara attığı çar çöp gibi (değersiz)siniz. (Öyle ki:) Allah düşmanlarınızın kalbinden sizin mehabetinizi çekip çıkarır ve sizin kalbinize de VEHN [**Dünya sevgisi ve ölüm korkusu.**] koyar”** diye buyurdu. *“Vehn nedir, ey Allah'ın Resulü?”* diye sorduklarında, şöyle buyurdu: **“Dünya sevgisi ve ölüm korkusu.”** (Ebu Davud, Melahim, 5)

Dünyevileşmenin karşısında dinin azaldığı bir yerde ilk darbeyi iman görür. İmanın darbe gördüğü yerde dinin dediği değil, dünyanın dediği yürür. Allah'ın emir ve nehiyleri karşısında **‘duyduk ve uyduk’** diyenler **Ebû Bekir**, **‘Duyduk ve isyan ettik’** diyenler de **Ebû Cehil** olarak gittiler bu diyardan. Allah'ın dininden hayır görmeyenler hayır görmediler dünyadan!